ב - 19 ביולי במהלך מלחמת לבנון השנייה למרגלות מארון-א-ראס יוצא כוח של יחידת **מגלן** ככוח רגלי ראשון לשטח האויב, למארב לאיתור וסיקול יחידות משגרי רקטות של החיזבאללה המאיימות על צפון הארץ.
בעת מארב - הכוח , נתקל הצוות במחבלים . ממכת האש הראשונה נהרג **יונתן הדסי** - לוחם היחידה , בן קיבוץ מרחביה.
יותם היה **פראמדיק** ותחת האש הוא גילם את מהות תפקידו הן **כלוחם** והן **כאיש רפואה** וזינק על מנת להציל את יונתן ולחלצו מהאש.
יותם נורה ונהרג במקום.
יותם גדל והתחנך בקיבוץ מעוז חיים, תמיד היה חייכן ועוזר תלמיד מצטיין ואוהב אדם.
מפי **אירית** המחנכת של **יותם** :
"אתה שאהבת כל אדם ואדם, לא נלאת מלהכיל את כולם . כל - כך הרבה טוב , נתינה ונכונות בדמותך נקשרים , ולא נשכח את החיוך ומאור הפנים . לא בכדי בספר המחזור היטיבו חבריך אותך לתאר, ובמילים כה פשוטות את פנימיותך הצליחו לפאר: "יותם היה מאותם האנשים הישנים" כך הם עליך כתבו "ג'נטלמן מושלם בכל המובנים" הם ידעו - את מה שמאליו מתבקש כי אנשים כמוך, מעט מאד יש."

עדות מתוך מה שהתרחש בקרב בו נהרג , השמיע חברו ליחידה **איתן** :
"**יותם** שמע שיש פצוע בראש, יונתן הדסי ז"ל, ומיד רצה להתקדם לאש, לעזור לו. אני עצרתי אותו, עד שישי המ"פ נתן אישור שהוא יגיע, ומאז לא ראיתי אותו. יותם היה גיבור ותמיד ייזכר ככזה , בן אדם מיוחד במינו ולוחם חזק ".
נחשון , לוחם היחידה שאף נפצע באירוע כתב:
הזיכרון האחרון שנשאר לי ממנו זה הצעקה שלו לפיניאן שהיה עם מכשיר קשר לבקש אישור לרוץ ולטפל בהדסי , למרות כל הלחימה שהיתה באזור וכל זאת כשהוא פצוע.
משפחת גלבוע-היה לכם בן לוחם אמיץ וגיבור.
ממנו למדתי מהי המשמעות של להיות לוחם "

חברו **מקורס הפראמדיקים** כתב-
" עת גיוסך לצבא , החלטת ללכת בדרך המאתגרת , הצופנת קשיים אך המספקת יותר מכל, והיא הצלת החיים.
פעמיים מספר, בשיחות מאוחרות היית נותן בי את משנתך, כי אין מופלא מגופנו , שהרי זו מכונה רבת פעלים ומלאת רגשות, ואין יפה ומאתגר, כך אמרת, מלהיות המטפל במערכת. אהבתך למקצוע וחתירתך למצוינות, ליוו אותך לאורך כל הקורס ובמהלך התפקיד.
לא חדלת לשאול ולחקור ולתהות מדוע ואיך. וברגע שהרגשת כי הגיע הרגע הנכון לקחת המושכות ולצאת למשימה , הוכחת מסירות אנושית לכל חולה ופצוע שעבר תחת ידיך. ואנחנו ראינו וידענו , שהבחירה שלך להיות פרמדיק הייתה הצלחה נעלה.
וכאן, בחלקת עפר בין שדה ועמק, אנחנו אליך יותם, לצחוק שלא מש מפניך, לנמשים הפזורים, לדיבור ולקול , לחדות המחשבה , לאמירה , והגעגועים והרגש אליך מציפים בעיניים דומעות את חלקת האלוהים במקום מנוחתך האחרון . אנחנו פונים אליך בשם הפצועים בהם טיפלת והצלת חייהם , בשם חובשים ורופאים, בשם מפקדים וחיילים,ומבקשים שתהיה לנו כמלאך השומר עלינו ושומע את תפילתנו".

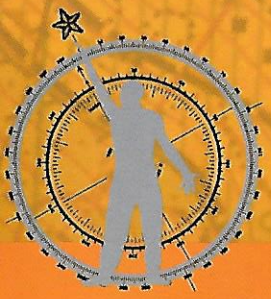

חשוב לנו כמשפחה לזכור את יותם, לא מתוך עצב אלא מתוך כל מה שהותיר לנו- החיוך, העזרה, הטבע והרבה אהבה.